

Til lovforslag nr. L 86. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 26. marts 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med miljøministeren og indenrigsministeren. Udvalget har desuden stillet en række spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,
Danmarks Naturfredningsforening,
Danske Husmandsforeninger,
Den danske Landinspektørforening,
De samvirkende danske Landboforeninger,
Industrirådet og
Kommunernes Landsforening.

Som bilag til betænkningen er optrykt ministerens skriftlige besvarelse af 2 af udvalget stillede spørgsmål (bilag 1) samt 3 skriftlige redegørelser tilsendt udvalget af ministeren i tilknytning til afholdte samråd (bilag 2).

Udvalget har drøftet virkningerne af en gennemførelse af lovforslaget for den fremtidige administration af loven om by- og landzoner. Miljøministeren har i den anledning givet udvalget nedenstående redegørelse, som et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) kan tiltræde:

»Efter lovforslaget får kommunalbestyrelsen automatisk kompetencen til at give tilladelser efter zoneloven, når der er gennemført en landzonelokalplan. Kommunalbestyrelsen kan herefter give tilladelser til udstykning, byggeri, herunder om- og tilbygninger, hvis det overhovedet kræver zonelovstilladelse, samt til ændret anvendelse af eksisterende bygninger inden for det geografiske område,

der er omfattet af lokalplanen. Amtsrådet og hovedstadsrådet skal ikke længere inddrages i de enkelte konkrete zonelovssager.

For borgerne betyder lovforslaget, at de ikke længere i en byggesag skal søge tilladelse både hos kommunalbestyrelsen som byggemyndighed og hos amtsrådet eller hovedstadsrådet som zonelovsmyndighed. Desuden har borgerne ved, at der er udarbejdet en lokalplan, bedre mulighed for at bedømme på forhånd, om deres bygge- eller udstykningsansøgning vil blive imødekommet.

Kommunalbestyrelsen kan selv vedtage landzonelokalplaner, når der foreligger en vedtaget kommuneplan og landzonelokalplanen er i overensstemmelse hermed.

Kommunalbestyrelsen kan indtil da selv vedtage en landzonelokalplan, hvis lokalplanforslaget er i overensstemmelse med kommunens § 15-rammer. Hvis området ikke er omfattet af § 15-rammerne, må disse ændres, eller lokalplanforslaget må godkendes. Ændringen eller godkendelsen kan gives af amtsrådet (hovedstadsrådet), hvis der er tale om en sag af mindre betydning, f. eks. fordi lokalplanen kun åbner mulighed for et meget begrænset antal nye huse. Hvis den har større betydning, er det planstyrelsen, der træffer afgørelsen.

Begrebet »landzonelokalplaner« blev indført med vedtagelsen af kommuneplanloven. En landzonelokalplan kan indeholde de samme bebyggelsesregulerende bestemmelser som andre lokalplaner. Forskellen er, at området forbliver i landzone, og at zonelovsmyndigheden gennem kravet om zonelovstilladelse kan have indseende med, i hvilken takt byggemulighederne kan udnyttes.